

Lezení hvět - Do trava
2 - 8 - 1960 -

MILAN RUSINSKÝ

DOBŘÝ VÍTR

Ostravská scéna mladého diváka, Divadlo Petra Bezruče, vonělo ještě novotou prázdninových úprav, když je naplnilo obecnstvo jeho první poprázdninové premiéry. Byla jí hra bulharského satirika-dramatika V. Petrova, nazvaná »Petřínská romanca«. Název jí dal vlastně její český upravovatel S. Machonin, který toto lyrické dramatické pásmo umístil do Prahy a obdařil naší atmosférou. Nejde zde o hru, spíše o malé jevištní črty, žerty a anekdoty, které se pokoušejí předvést divákovi rozpětí citové škály dnešního mládí. Mládí reprezentovaného nejen studentskou generací, ale i generací škole již hezky odrostlou.

Nejde o víc, než o lehce načrtnuté příběhy, jejichž humor je dokonce někdy až nasládle sentimentální - a tu tedy režiséra očekávala práce ne právě snadná, aby těmto obrázkům vdechl víc života a přesvědčivosti, než v nich je. Saša Lichý, který tento lyrizující, trochu povrchně konferenciérský, trochu eskamotérský a maličko meditativní scénář režíroval, si všude neuvědomil náročnou nenáročnost tohoto textu. Ostatně v premiérovém provedení bylo těžké ještě odhadnout, co z křečovitosti, již ve scénkách bylo dost, spadá na vrub roztěkanosti. Hříčka neměla ještě patřičnou lehkost, spád, její úsměv byl místy ještě příliš chtěný a vtíp přitlumený. To je ovšem věc dalšího rozehrávání žánrových obrázků o mládí a lásce. Herecky Václav Martinec ve svém mladíkovi iluzionistovi, kouzelníkovi a obhájci mládí, bude muset maličko ubrat na hřmotnosti své postavy, hodně, hodně jí ještě nadlehčit. Antonín Tázlar pak ve svém starém pánovi měl by být životnější (oč byly temperamentnější zahrány obě jeho epizodní figurky!) jak v staromilském umíněnci, tak i zmoudřelém skeptikovi. Jemně byla zachycena dvojice Zuzany a Vladimíra (J. Kočková a F. Husák), zatímco u ostatních zamilovaných dvojic mužský partner byl poněkud křečovitý. Sled těchto rozmarných a přece do

vážnosti zacílených scének byl diváky vděčně přijímán.

J. Kočková a F. Husák v »Petřínské romanca« Foto: Fr. Krasl

233